

O NIEKTÓRYCH WYMAGANIACH KWALIFIKACYJNYCH STAWIANYCH WOBEC PERSONELU ORGANÓW ORAZ INSTYTUCJI ODBYWANIA KARY NA UKRAINIE

W artykule przedstawiono główne wymagania stawiane wobec personelu organów oraz instytucji odbywania kary. Wyznaczono stan działalności tych osób oraz problemy funkcjonowania we współczesnych warunkach z uwzględnieniem naukowo - wykonawczej służby Ukrainy.

Słowa kluczowe: wymagania kwalifikacyjne; personel; organy oraz instytucje odbywania kary; działalność; funkcjonowanie; Państwowa Kryminalno - Wykonawcza Służba Ukrainy.

ON SOME OF THE QUALIFYING REQUIREMENTS TO THE PERSONNEL OF THE BODIES AND INSTITUTIONS OF EXECUTION OF PUNISHMENTS OF UKRAINE

This article sets out the basic requirements and the staff of penal institutions, defined state of these people and problems functioning in the present conditions, taking into account educational Penitentiary Service of Ukraine.

Keywords: qualification requirements; personnel; enforcement and penal institutions; activity; functioning; The State Penal Service of Ukraine.

ПРО ДЕЯКІ КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ, ЩО ПРЕД'ЯВЛЯЮТЬСЯ ДО ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІВ ТА УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ УКРАЇНИ

В статті викладені основні вимоги, що пред'являються до персоналу органів та установ виконання покарань, визначено стан діяльності цих осіб та проблеми функціонування у сучасних умовах з урахуванням навчально-виконавчої служби України.

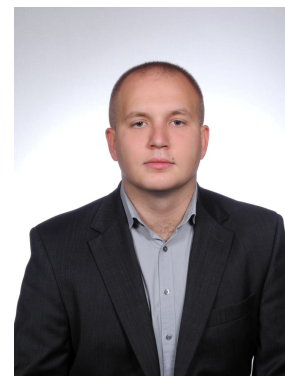
Ключові слова: кваліфікаційні вимоги; персонал; органи та установи виконання покарань; діяльність; функціонування; Державна кримінально-виконавча служба України.

Постановка проблеми. У липні 2016 року Кабінет Міністрів України подав у Верховну раду України проект Закону України, який вносить суттєві зміни у зміст кримінально-виконавчої діяльності, які у тому числі стосуються й питань, що пов'язані із функціонуванням персоналу органів та установ виконання покарань [1]. У першу чергу, на порядок денний у зв'язку з цим виходять питання щодо добору, підготовки та підвищення кваліфікації цих осіб, а також пред'явлення відповідних професійних вимог до них.

Враховуючи, що з часів незалежності України це питання постійно було у центрі уваги суб'єктів нормотворчої діяльності не завжди носило конструктивний характер та те, що, будь-які реформи мають, окрім цього, супроводжуватись й науковими розробками у цьому напрямі, вибрана тема даної статті є актуальною та такою, що має теоретико-прикладне значення.

Стан дослідження. Вивчення наукової літератури показало, що значне методологічне підґрунтя з питань кадрового забезпечення Державної кримінально-виконавчої служби (далі ДКВС) України створили такі науковці, як: В.А. Бадира, О.М. Бандурка, І.Г. Богатирьов, В.В. Василевич, О.М. Джужа, Т.А. Денисова, В.Я. Конопельський, О.Г. Колб, І.М. Копотун, В.М. Меркулова, Г.О. Радов, В.М. Синьов, А.Х. Степанюк, В.М. Трубников, І.Я. Яковець та інші учені.

Поряд з цим, новий погляд, проект закону, на правовий статус персоналу органів та установ виконання покарань країни, що викладений у проекті закону Кабінетом Міністрів України, запропоновані у ньому значно видозмінені кваліфікаційних вимог до цих осіб, не

Yaroslav Likhovycky
doktor nauk
prawnych,
docent Katedry
Kryminalistyki
Użhorodskiego
Uniwersytetu
Narodowego
(m. Użhorod, Ukraina)

тільки обумовлюють необхідність наукового супроводу діяльності цих суб'єктів, але й постановки даної тематики у якості окремого предмета дослідження у сучасних умовах.

Виклад основних положень. Приймавши Закон України «Про міжнародні договори» [2] та інші супроводжуючі нормативно-правові акти з цих питань [3], а також взявши на себе відповідні зобов'язання як член відповідних міжнародних структур (ООН, Ради, Європи, ін.), Україна вимушена здійснювати такі правові реформи, які б відображали зміст джерел міжнародного права та не суперечили тим положенням, що знайшли своє місце у низці вітчизняних нормативно-правових актів.

Цей висновок у повній мірі стосується й такої специфічної та, одночасно, складної державно-правової діяльності, як виконання кримінальних покарань. Виходячи з цього, для того, щоб підтримати чи заперечити ті чи інші нормотворчі та наукові підходи з означеної проблематики, слід звернути увагу на декілька суттєвих рис, що визначають зміст кримінально-виконавчої діяльності, а також відрізняють її від інших видів державної роботи в цілому та окремо взятих державних органів, установ і організацій, що, в першу чергу, проявляється у практиці діяльності персоналу ДКВС України.

Для того, щоб більш предметно та якісно відобразити, на науковому рівні сутність зазначеної проблематики, слід детально проаналізувати зміст запропонованого Кабінетом Міністрів України законопроекту, в преамбулі якого зазначено, що цей закон визначає правові основи організації пенітенціарної системи, її завдання та повноваження [1].

Логічним у зв'язку з цим було б закріплення у цьому законопроекті поняття пенітенціарної системи, зокрема у виді доповнення його преамбули частиною другою наступного змісту:

«Під пенітенціарною системою слід розуміти упорядковану на організаційно-правових засадах діяльність відповідних суб'єктів, що формують та здійснюють пенітенціарну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, та контролюють роботу цих суб'єктів, а також діяльність чітко визначених у законі пенітенціарних установ та інших органів і організацій, задіяних до реалізації завдань щодо виконання кримінальних покарань і пробації».

Також видозміна обумовлена низкою статей, що закріплені в проекті Закону України «Про пенітенціарну систему», а саме:

- 1) ст. 1 проекту, у якій визначені завдання пенітенціарної системи;
- 2) ст. 5, мова у якій ведеться про структуру пенітенціарної системи;
- 3) ст. ст. 6, 7, названо перелік установ виконання покарання (УВП), слідчих ізоляторів (СІЗО) та підрозділів безпеки;
- 4) інші статті даного законопроекту.

Поряд з цим, слід звернути увагу на ряд суттєвих логічних, юридичних та інших формальних прорахунків, що витікають із змісту викладеної у преамбулі цього проекту закону правової ідеї та мети.

По-перше, не можна назвати системою, виходячи з етимологічного значення цього слова [4], сукупність різних по суті елементів (у даному випадку - пенітенціарних установ, мова про які у проекті закону взагалі не ведеться, та установ виконання покарань).

Таким чином, назвавши Закон про пенітенціарну систему, суб'єкт законодавчої ініціативи, мав би статтю 6 законопроекту назвати «Пенітенціарні установи та установ попереднього ув'язнення», позаяк по своїй правовій природі (ст. 11 Кримінально-виконавчого кодексу (КВК) України) та ресурсному забезпеченню (ст. 6 «Основні засоби виправлення та ре соціалізації» ст. 102 «Режим у колоніях та його основні вимоги»; ст. 104 «Оперативно-розшукова діяльність у колоніях»; ін.) УВП не є тотожними з пенітенціарними установами, основна змістовна сутність яких викладена в Європейських тюремних правилах [5] та зведена до такого – ізоляція особи від суспільства згідно рішення суду вже сама по собі є покаранням для засудженого, а тому не можна у ході виконання покарання посилювати цю складову у виді режимних право обмежень та різноманітних впливів на особу (шляхом застосування засобів виправлення та ресоціалізації), віддаючи при цьому в руки «самого засудженого ефективність його» виправлення (він сам до цього має прийти, а не за рахунок зовнішніх впливів, включаючи діяльність персоналу пенітенціарних установ у цьому напрямі).

По-друге, не може бути системною та діяльністю, що регулюється різними по змісту нормативно-правовими актами. Зокрема, для того, щоб виникли пенітенціарні правові

відносини (а в подальшому вони розвивались та функціонували), необхідна наявність Пенітенціарного кодексу та інших у тому подібних нормативно-правових актів.

Натомість у ст. 3 Проекту його розробники жодними словом не обумовились ні про цей Кодекс, ні про нині існуючий КВК України.

Більш того, в прикінцевих положеннях зазначеного Проекту не ставиться завдання щодо розробки відповідними суб'єктами нормотворчої діяльності Пенітенціарного кодексу, є також відсутні положення щодо припинення дії КВК з певного часу.

На ще одну правову колізію слід у зв'язку з цим звернути увагу, а саме: відповідно до вимог ст. 3 Проекту до правової основи пенітенціарної системи віднесені накази міністрів.

Такий підхід суб'єкта законодавчої ініціативи суперечить принципу законності, зміст якого викладений у таких правових джерелах:

а) ч. 2 ст. 19 Конституції України, згідно якої орган державної влади (у даному випадку – ті, що визначені в ст. 5 Проекту) і їх посадові особи мають діяти на підставі та у спосіб, визначений Конституцією та законами України;

б) п. 14 ч. 1 ст. 92 Конституції України, згідно якого виключно законами регулюються діяльність органів та установ виконання покарань;

в) ст. 5 КВК «Принципи кримінально-виконавчого законодавства, виконання та відбування покарань», пріоритетним із яких є принцип законності;

г) п. 2 ч. 1 ст. 2 Проекту, у якому серед основних засад пенітенціарної системи визначено і законність.

Про суперечність запропонованого в ст. 3 Проекту такої правової основи пенітенціарної системи, як накази міністерств, свідчить рішення Конституційного Суду України від 9 липня 1998 року № 9-рп (справа про термін «законодавство», відповідно для кого зазначене право джерело не складає зміст терміну «законодавство України» [5].

Виходячи з цього, варто було б виключити із ст. 3 Проекту словосполучення «накази міністерств», позаяк його використання у цій правовій нормі суперечить також змісту ст. 1 даного законопроекту, а саме: тільки пенітенціарна система, мова про яку ведеться в ст. 6 Проекту, вправі формувати та здійснювати державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації.

По-третє, говорячи про пенітенціарну систему (як у назві, так і в окремих нормах Проекту), суб'єкт законодавчої ініціативи (у даному випадку – Кабінет Міністрів України), мав би чітко дотримуватись й принципу логічності побудови правових норм [6].

У той самий час, вивчення змісту даного законопроекту показало, що його розробники досить «фривольно» (довільно; без дотримання формальних правил правопису; т. ін.) [7] підійшли до формування змісту положень цього Проекту. Так, у ст. 1 автори цього та деяких інших норм законопроекту вжили словосполучення «у сфері кримінальних покарань та пробації», а в ст. 3 – «в пенітенціарній сфері».

У розділі VI «Прикінцеві і перехідні положення», у п. 8 Проекту його розробники пропонують у Законі України «Про статус ветеранів війни, гарантій їх соціального захисту» [8] слово «пенітенціарної» замінити словом «кримінально-виконавчої».

Враховуючи зазначене, варто констатувати, що автори даного законопроекту, з одного боку, не бачать суттєвої різниці між пенітенціарною системою (політикою, діяльністю тощо) та кримінально-виконавчою системою (а вона є і має значні змістовні відмінності [9]), а з іншого боку, вирішили створити своєрідну «правову» новелу, а саме - об'єднати ці правові явища і процеси в одному законі.

Аналогічність та, одночасно, безглуздість такого підходу є очевидною, що витікає із змісту й інших норм запропонованого законопроекту.

Показовими у цьому контексті є положення, що викладені. Так, із усіх перерахованих у ст. 5 Проекту структурних елементів пенітенціарної системи у ньому визначено правовий статус УВП та СІЗО (ст. 6) та підрозділів безпеки (7), хоча логічно було б у цьому контексті доповнити ст. 7-1 «Правовий статус інших структурних елементів пенітенціарної системи» наступного змісту: «Правовий статус інших підрозділів пенітенціарної системи, мова про які ведеться в ст. 5 даного Закону, визначається спеціальними законами».

Не в повній мірі кореспондується із змістом Закону України «Про пробацію» [10] положення ч. 4 ст. 8 Проекту, відповідно до яких персонал органів пробації складають лише особи, що відносяться до державних службовців, та працівники, які працюють за трудовими

договорами, при ому, що в трудовому законодавстві України є такий вид нормативно-правих джерел, як робота за контрактом, а в цілому в пенітенціарній системі – особи рядового і начальницького складу.

Спірними у законопроекті є й ті положення, які стосуються спеціальних звань (ст. 14), враховуючи, що у системі юстиції є й інші спеціальні звання, а саме – «радник юстиції», які апробовані, зокрема, в діяльності органів прокуратури України [11].

Дискусійними, як показало вивчення змісту Проекту, є й інші його норми, що показує низький рівень правової культури її розробників та недостатнє знання ними юридичної техніки при формулюванні нових нормативно-правових актів у тій чи іншій сфері суспільних відносин.

Висновок. Велике бажання певних політичних сил в Україні та спроби його реалізації на нормативно-правовому рівні, з одного боку, є досить необхідним кроком у контексті видозміни та в цілому реформування органів юстиції, а з іншого боку, така діяльність має чітко підпорядковуватись принципам нормотворчості (у першу чергу, логічно тисі, системності, обґрунтованості, поступальності, тощо), а також адекватно відображати зміст відповідної суспільної діяльності з урахуванням вітчизняного правового досвіду та кращих міжнародних зразків у цьому напрямі. При цьому, якщо керуватись зазначеними вище критеріями, то слід визнати, що на сьогодні запропонований Кабінет Міністрів України закон «про пенітенціарну систему» не може бути прийнятий на законодавчому рівні без суттєвого доопрацювання та внесення чисельних змін і доповнень.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про пенітенціарну систему: проект Закону України, внесений Кабінетом Міністрів України у червні 2016 року // <http://www.yagunov.in.ua/wp-content/uploads/2016/08/Проект-Закону-Про-пенітенціарну-систему-17.08.doc>.
2. Про міжнародні договори: Закон України від 29.06.2004 № 1906-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 50. – Ст. 540.
3. Про дію міжнародних договорів на території України: Закон України від 10.12.1991 № 1953-XII// Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 10. – Ст. 137.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [укл. О. Єрошенко] – Донецьк : ТОВ «Глорія Трейд», 2012. – 864 с.
5. Про звернення Київської обласної ради профспілок: рішення Конституційного Суду України від 9 липня 1998 року № 9-рп (справа про термін «законодавство») // <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v012p710-98>.
6. Теорія держави і права : [підруч.] / [О. В. Петришин, С. П. Погребняк, В. С. Смородинський та ін.]; за ред. О. В. Петришина. – Х. : Право, 2014. – 368 с.
7. Словник іншомовних слів / [за ред. О. С. Мельничука]. – К. : Вид. АНУ РСР, 1974. – 826 с.
8. Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту: Закон України від // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 45. – Ст. 425.
9. Конопельський В.Я. Кримінально-виконавчі засади диференціації та індивідуалізації виконання покарання у виді позбавлення волі в Україні. - Дис. докт. юрид. наук. // irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe.
10. Про пробацію : Закон України від 05 лют. 2015 р. № 160-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 13. – Ст. 93.
11. Про прокуратуру : Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1697-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 2–3. – Ст. 12 (із змін та доповн. ; ред. від 12 трав. 2016 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.

ON SOME OF THE QUALIFYING REQUIREMENTS TO THE PERSONNEL OF THE BODIES AND INSTITUTIONS OF EXECUTION OF PUNISHMENTS OF UKRAINE

J. LIHOVICKIY

Formulation of the problem. In July 2016 the Cabinet of Ministers of Ukraine filed a Verkhovna Rada of Ukraine the draft Law of Ukraine, which introduces significant changes to the content of the penal activities that including concern and issues related to the operation and personnel of penal institutions [1]. First, on the agenda in this regard out the issue of selection, training and skills of these individuals, as well as the presentation of the professional requirements to them.

Given that since independence Ukraine this question was always the focus of legislative activity not always been constructive and the fact that any reform should, in addition, be accompanied and scientific developments in this direction chosen topic of this article is relevant and as having theoretical and practical importance.

State study. The study of scientific literature showed that significant methodological basis for staffing the State Penitentiary Service (DCAF) Ukraine created such scientists as V.A. Badyra, O.M. Bandurka, I.G. Bogatyrev, A.V. Vasilevich, A.M. Dzhuzha, T.A. Denisov V.Y. Konopelsky, O.G. Kolb, I.M. Kopotun, V.N. Merkulova, G.A. Radovis, V.N. Synov A. H. Stepaniuc, V. Trubnikov, I.Y. Yakovets and other scientists.

Along with this new look, the draft law on the legal status of personnel agencies and penal institutions of the country, set out in the draft Cabinet of Ministers of Ukraine proposed it significantly altered the qualifying requirements for these persons not only determine the need for scientific support of these sub of objects, but also raising the subject of a separate research subject in modern conditions.

The presentation of the basics. By adopting the Law of Ukraine "On international treaties" [2] and the accompanying regulations on these issues [3] and taking over the respective obligations as a member of the relevant international organizations (UN, Council of Europe, etc.) Ukraine is forced to carry such legal reforms that would reflect the content of the sources of international law and not contrary to those provisions that have found their place in a number of national legislative acts.

This conclusion fully applies to this specific and at the same time challenging the state legal activities as execution of criminal penalties. Therefore, in order to support or deny certain standard-setting and scientific approaches to the abovementioned issues, should pay attention to some important features that define the content of the penal activities, and distinguish it from other types of public works in general and individual state bodies, institutions and organizations, primarily manifested in the practice of staff Backgrounder Ukraine.

In order to more specifically and accurately display, on a scientific level, the essence of this problem should be to analyze in detail the contents proposed by the Cabinet of Ministers of Ukraine of the bill, the preamble of which stated that this law defines the legal basis for the organization of the penal system and its purposes and powers [1].

Logical in this regard would be enshrined in this bill the concept of the penitentiary system, in particular in the form of addition of the preambular part of the second of the following content:

"Under the prison system should be understood an orderly on the legal basis of the activities of the relevant actors shaping and implementing penal policy in the field of criminal punishment execution and probation, and supervise the work of these actors and activities are clearly defined in the law of penitentiary institutions and other bodies and organizations involved in the implementation of tasks on the execution of criminal penalties and probation".

Also the modification due to a number of the articles, which are enshrined in the draft Law of Ukraine "On the penitentiary system", namely:

- 1) article 1 of the draft, which defines the tasks of the penitentiary system;
- 2) article 5, in which is conducted on the structure of the penitentiary system;
- 3) articles 6, 7, called a list of institutions of punishment execution (UIN), detention centres (SIZO) and security units;
- 4) other articles of the bill.

Along with this, you should pay attention to a number of significant logical, legal and other formal mistakes arising from the content set out in the preamble of the draft law, legal ideas and goals.

First, it is impossible to call based on the etymological meaning of the word [4], a set of essentially different elements (in this case - the prison referred to in the draft law in General is not conducted, and institutions of execution of punishments).

Thus, calling the Law on the prison system, the subject of legislative initiative, would be article 6 of the bill to be called "Penitentiary institutions and pre-trial detention" because of its legal nature (article 11 of the Criminal Executive code (CEC) of Ukraine) and resource provision (article 6 "the Basic means of correction and re socialization" article 102 "the Regime in colonies and its basic requirements"; article 104 "Operatively-search activity in colonies"; etc.) of UPP are not identical with the institutions of detention, the main substantive nature which are set out in the European prison rules [5] and reduced to such isolation from society faces according to the court in itself is punishment for the convict, and therefore not in the execution of the sentence to strengthen this component in the form of security restrictions and the right variety of effects on humans (by use of means of correction and resocialization), thus giving the hands of "the convicted person effectiveness of his repair (he that should come, and not due to external influences, including the activities of prison staff in this direction).

Second, cannot be the system and the activity regulated different content of normative legal acts. In particular, in order to have the penal legal relationship (but in the future they develop and function), you must have the Penal code and other similar normative legal acts.

But in V. 3 Project and any word not obamavilles neither the Code nor on existing KVN of Ukraine.

Moreover, the final provisions of the Draft is not the task of developing the relevant actors in norm-setting activities of the Penal code, is also no provision on the termination of KVN of a certain time.

Another legal conflict should, in this regard, to pay attention, namely: in accordance with the requirements of article 3, the legal basis of the penitentiary system assigned the orders of Ministers.

This approach is the subject of legislative initiative contradicts the principle of legality, the content of which is set forth in such legal sources:

a) part 2 of article 19 of the Constitution of Ukraine, according to which a public authority (in this case, are defined in article 5 of the Draft) and their officials must act on the basis and in the way defined by the Constitution and laws of Ukraine;

b) paragraph 14 of part 1 of article 92 of the Constitution, according to which exclusively the law regulates the activity of organs and establishments of execution of punishments;

c) article 5 of KVN "the Principles of penal legislation, enforcement and punishment", the priority of which is the principle of legality;

d) paragraph 2 of part 1 of article 2 of the Draft, which is among the basic principles of penitentiary system is defined and the rule of law.

About the contradiction proposed in article 3 of the Draft legal framework of the penitentiary system, as the orders of ministries, evidenced by the decision of the constitutional Court of Ukraine dated 9 July 1998 No. 9-RP (the case of the term "law" respectively to whom the said right source is the content of the term "law of Ukraine" [5].

On this basis, should be deleted from article 3 of the Draft the phrase "orders of ministries" because its use in this legal provision also contradicts the content of article 1 of this bill, namely, only the prison system, it is in article 6 of the Draft, has the right to shape and implement state policy in the field of criminal punishment execution and probation.

Thirdly, speaking of the prison system (as in the title, and the rules of the Draft), a subject of legislative initiative (in this case the Cabinet of Ministers of Ukraine), should strictly adhere to the principle and logic of constructing legal norms [6].

At the same time, the study of the content of the bill showed that its developers enough "Proline" (arbitrarily; without observance of formal rules of spelling; etc.) [7] came to developing the content of the provisions of this Project. Thus, article 1 authors of this and some of the other provisions of the bill used the phrase "in the field of criminal sentences and probation", and article 3 – "in the penal sphere."

In the section VI "Final and transitional provisions", in paragraph 8 of the Project and propose in the Law of Ukraine "On status of war veterans, guarantees of their social protection" [8] the word "prison" to replace the word "penal".

Given the foregoing, it should be stated that the authors of the bill, on the one hand, I do not see a significant difference between the penitentiary system (policies, activities etc.) and the penal system (and it is th is significant meaningful differences [9]), and on the other hand, decided to create a kind of "legal" novel, namely, to combine these legal phenomena and processes in one act.

The similarity and, at the same time, the absurdity of this approach are obvious, what follows from the content and other norms of the draft law.

Indicative in this context are the provisions. So, from all those listed in article 5 of the Draft of the structural elements of the prison system it defines the legal status of the IUT and the detention center (article 6) and security units (7), although it would be logical in this context to Supplement article 7-1 of "the Legal status of other structural elements of the penitentiary system" with the following content: "the Legal status of the other units of the penitentiary system, which it is carried out in section 5 of the Act, is determined by special laws."

Not fully correspond with the content of the law of Ukraine "On probation" [10] the position of part 4 of article 8 of the Draft, according to which the personnel of the probation officer are the only persons who are civil servants and workers who work under labor contracts, in ohms, that the labour legislation of Ukraine there is a kind of normative right-wing sources as the work under the contract, and the whole prison system of persons of ordinary and commanding structure.

Controversial in the bill are those provisions that deal with special ranks (article 14), considering that the system of justice there are other special titles, namely "counselor of justice", which was tested, particularly in the activities of bodies of Prosecutor's office of Ukraine [11].

Discussion as shown by the study of the content of the Project, there are other rules that shows the low level of legal culture of its developer and lack of knowledge of their legal techniques in the formulation of new normative-legal acts in this or that sphere of public relations.

Conclusion. A great desire of certain political forces in Ukraine and attempts of its implementation on the legal level, on the one hand, is a necessary step in the context of the current overall reform of the judiciary, and on the other hand, such activities should clearly conform to the principles of the rulemaking (in the first place, it is logical tees, consistency, validity, progressivity, and the like), as well as to adequately reflect the contents of the corresponding community activities with regard to local legal practices and the best international designs in that direction. At the same time, if you follow the above criteria, we must recognize that today suggested the Cabinet of Ministers of Ukraine the law "on the penitentiary system" cannot be adopted at the legislative level without significant improvements and numerous changes and additions.

REFERENCE:

1. Pro penitenciarnu sy`stemu: proekt Zakonu Ukrayiny`, vneseny`j Kabinetom Ministriv Ukrayiny` u chervni 2016 roku // <http://www.yagunov.in.ua/wp-content/uploads/2016/08/Proekt-Zakonu-Pro-pentienciamu-sy`stemu-17.08.doc>.
2. Pro mizhnarodni dogovory`: Zakon Ukrayiny` vid 29.06.2004 # 1906-IV // Vidomosti Verxovnoyi Rady` Ukrayiny`. – 2004. – # 50. – St. 540.
3. Pro diyu mizhnarodny`x dogovoriv na tery`toriyi Ukrayiny`: Zakon Ukrayiny` vid 10.12.1991 # 1953-XII// Vidomosti Verxovnoyi Rady` Ukrayiny`. – 1992. – # 10. – St. 137.
4. Vely`ky`j tlumachny`j slovny`k suchasnoyi ukrajins`koyi movy` / [ukl. O. Yeroshenko] – Donecz`k : TOV «Gloriya Trejd», 2012. – 864 s.
5. Pro zvernennya Ky`yivs`koyi oblasnoyi rady` profspilok: rishennya Konstytucijnogo Sudu Ukrayiny` vid 9 ly`pnya 1998 roku # 9-rp (sprava pro termin «zakonodavstvo») // <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v012p710-98>.
6. Teoriya derzhavy` i prava : [pidruch.] / [O. V. Petry`shy`n, S. P. Pogrebnyak, V. S. Smorody`ns`ky`j ta in.] ; za red. O. V. Petry`shy`na. – X. : Pravo, 2014. – 368 s.
7. Slovny`k inshomovny`x sliv / [za red. O. S. Mel`ny`chuka]. –K. : Vy`d. ANU RSR, 1974. – 826 s.

8. Pro status veteraniv vijny`, garantiyi yix social`nogo zaxy`stu: Zakon Ukrayiny` vid // Vidomosti Verxovnoyi Rady` Ukrayiny`. – 1993. – # 45. – St. 425.

9. Konopel`s`ky`j V.Ya. Kry`minal`no-vy`konavchi zasady` dy`ferenciaciyi ta indy`vidualizaciyi vy`konannya pokarannya u vy`di pozbavlennya voli v Ukrayini. - Dy`s. dokt. yury`d. nauk. // irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe.

10. Pro probaciyu : Zakon Ukrayiny` vid 05 lyut. 2015 r. # 160-VIII // Vidomosti Verxovnoyi Rady` Ukrayiny`. – 2015. – # 13. – St. 93.

11. Pro prokuraturu : Zakon Ukrayiny` vid 14 zhovt. 2014 r. # 1697-VII // Vidomosti Verxovnoyi Rady` Ukrayiny`. – 2015. – # 2–3. – St. 12 (iz zmin. ta dopovn. ; red. vid 12 trav. 2016 r.) [Elektronny`j resurs]. – Rezhy`m dostupu : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.